

UPDATE

HANDHAVING

december_2022

Onder redactie van:

Chantal van Mil

Advocaat
024 - 381 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

Webinar 'Evenredigheidstoets nieuwe stijl in de praktijk'

2 februari van 13.00 – 14.00 uur, thuis, of op je werkplek

Naar aanleiding van de Harderwijkuitspraak van de Raad van State van 2 februari 2022 is er het nodige veranderd in het landschap van bestuursrechtelijke handhaving. Tijdens dit webinar gaat Chantal van Mil aan de hand van de rechtspraak van het afgelopen jaar in op de nieuwe evenredigheidstoets en geeft zij tips en handvatten voor de praktijk.

Zorg er dus voor dat je erbij bent.

[lees verder...](#)

1. Beginselplicht tot handhaving en onevenredigheid.

[ABRvS 7 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3607](#)

Hekwerk is gebouwd omdat spelende kinderen op schoolplein overlast creëerden bij appellant. Klein gedeelte hekwerk overschrijdt de hoogte 2 meter, kleine overschrijding vanwege aflopend schoolplein en afwatering. College mocht van handhaving afgezien wegens bijzondere omstandigheden. Handhaving onevenredig.

[lees verder...](#)

2. Toelichting BP van betekenis bij uitleg begrip "perceel". Handhaving niet onevenredig.

[ABRvS 7 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3628](#)

Gelet op omschrijving is Afdeling van oordeel dat gronden waarop gebouw en bungalowwoning zijn gelegen samen 1 perceel vormen in de zin van BP. Sluit ook aan bij rest toelichting. Daarin heeft planwetgever uitdrukkelijk verwoord dat gebouw een bijgebouw bij woning is. Dat overtreding jarenlang ongemoeid is gelaten, maakt niet dat handhaving tegen bewoning onevenredig is.

[lees verder...](#)

3. Invordering en financiële draagkracht. Bijzondere omstandigheden.

[ABRvS 14 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3742](#)

College heeft, mede gelet op wat hem bekend is van de financiële situatie van appellant en overgelegde belastingaangiftes, niet betwist dat financiële draagkracht van appellant laag is en dat een bedrag van € 10.000,00 moeilijk te dragen is. Onder deze omstandigheden is Afdeling van oordeel dat college aanleiding had moeten zien om gedeeltelijk van invordering af te zien. Het in te vorderen bedrag wordt na vernietiging verlaagd naar € 5.000,00.

[lees verder...](#)

4. Ketenbesluitvorming. Woningsluiting.

[ABRvS 21 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3860](#)

Rechtmatigheid besluit tot sluiting woning staat niet vast doordat LOD onherroepelijk is. Geen sprake van “ketenbesluitvorming”, want burgemeester kan woning ook zonder voorafgaande LOD sluiten. Burgemeester niet bevoegd woning op grond van artikel 174 Gemw te sluiten. In bob stelde burgemeester zich opnieuw op standpunt dat aan voorwaarden van artikel 174a Gemw niet was voldaan. In dat licht kan burgemeester besluit niet in hoger beroep alsnog op dat artikel baseren.

[lees verder...](#)

5. Handhavend optreden niet onevenredig vanwege beperkte gevolgen voor overtreder. Tijdsverloop, boot meer dan 20 jaar ter plaatse.

[ABRvS 21 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3868](#)

Weliswaar lang met handhaving gewacht, maar dat heeft te maken met prioritering. Gevolgen handhaving: appellant verklaart dat hij minder gebruik kan maken van perceel c.q. kajuitboot. Dat is niet genoeg voor de conclusie dat de gevolgen van handhaving (met kajuitboot in winterperiode tijdelijk geen ligplaats bij perceel) onevenredig zijn. Overlast in winterperiode sinds 2015 steeds verder toegenomen en toen besloten actiever te gaan handhaven en wijziging Apv. Daarvoor (in 1998 en 2008) was situatie op het water anders.

[lees verder...](#)

PLATFORM

Handhaving en toezicht in de fysieke leefomgeving

Als lid van dit nieuwe landelijke platform is jouw organisatie voor **€ 699,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht.

[lees verder...](#)

Webinar

‘Evenredigheidstoets nieuwe stijl in de praktijk’

Tijd: 13.00 - 14.00 uur
Datum: 02/02/2023
Locatie: Thuis, of op je werkplek

Naar aanleiding van de Harderwijkuitspraak van de Raad van State van 2 februari 2022 is er het nodige veranderd in het landschap van bestuursrechtelijke handhaving. Uit de rechtspraak van het afgelopen jaar volgt dat ook bij handhavingsbesluiten de motivering steeds belangrijker wordt. De drietrapstoets geschiktheid, noodzakelijkheid en evenwichtigheid speelt daarbij een belangrijke rol.

Zijn de contouren van de 'evenredigheidstoets nieuwe stijl' inmiddels zichtbaar in de rechtspraak? Wat houdt deze toets nu precies in? En hoe zit het met de beginselplicht tot handhaving? Tijdens dit webinar gaat Chantal van Mil aan de hand van de rechtspraak van het afgelopen jaar in op de nieuwe evenredigheidstoets en geeft zij tips en handvatten voor de praktijk.

Het webinar vindt plaats op donderdag **2 februari van 13.00 - 14.00 uur**.

Mis deze belangrijke uitspraken niet!

In dit webinar wordt een jaaroverzicht gegeven met de belangrijkste uitspraken over de nieuwe evenredigheidstoets. Zorg er dus voor dat je erbij bent. Aanmelden kan via onderstaande button.

MELD JE GRATIS AAN

1. Beginselplicht tot handhaving en onevenredigheid.

[ABRvS 7 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3607](#)

Hekwerk is gebouwd omdat spelende kinderen op schoolplein overlast creëerden bij appellant. Klein gedeelte hekwerk overschrijdt de hoogte 2 meter, kleine overschrijding vanwege aflopend schoolplein en afwatering. College mocht van handhaving afgezien wegens bijzondere omstandigheden. Handhaving onevenredig.

“Beginselplicht tot handhaving en onevenredigheid

5. [appellant] betoogt dat de rechtbank heeft miskend dat handhavend optreden tegen het gedeelte van het hekwerk dat de hoogte van twee meter overschrijdt niet onevenredig is. Volgens hem is er geen sprake van een minieme overschrijding die het weigeren om tot handhaving over te gaan kan rechtvaardigen. [appellant] betoogt dat zijn situatie uitzonderlijk is, omdat hij vanuit zijn woning rechtstreeks op het hekwerk kijkt. Hierdoor wordt zijn uitzicht verstoord. Hij licht toe dat dit hem het gevoel geeft alsof hij in een kooi woont. Bovendien zou dit resulteren in een lagere waarde van zijn woning. In dat kader is elke centimeter dat het hekwerk omlaag gaat belangrijk voor [appellant], zo heeft hij tijdens de zitting toegelicht.

5.1. Het college neemt het standpunt in dat van handhavend optreden moet worden afgezien wegens bijzondere omstandigheden. Daarbij heeft het college overwogen dat het hekwerk 30 meter lang is en de hoogte vanaf de laatste 2 à 3 meter geleidelijk toeneemt tot 2,25 meter op het laatste punt van het hekwerk, omdat het terrein daar

lichtelijk afloopt vanwege de afwatering van het perceel. Daarbij komt dat het hekwerk visueel gezien op één hoogte is.

5.2. Gelet op wat is overwogen onder 3.4 en 4.2 heeft de rechtbank terecht geconcludeerd dat het hekwerk vergunningvrij maximaal twee meter hoog mag zijn. Het hekwerk overschrijdt deze hoogte. Daardoor is er sprake van een overtreding.

5.3. Gelet op het algemeen belang dat gediend is met handhaving, zal bij een overtreding van een wettelijk voorschrift het bestuursorgaan dat bevoegd is om met een last onder bestuursdwang of een last onder dwangsom op te treden, in de regel van deze bevoegdheid gebruik moeten maken. Alleen onder bijzondere omstandigheden mag van het bestuursorgaan worden gevraagd dit niet te doen. Dit kan zich voordoen als concreet zicht op legalisatie bestaat. Verder kan handhavend optreden onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen doelen, zodat van optreden in die concrete situatie moet worden afgezien.

5.4. De Afdeling stelt vast dat het hekwerk is gebouwd, omdat spelende kinderen

op het schoolplein overlast creëerden bij [appellant]. Deze overlast bestond er onder meer uit dat ballen in de tuin van [appellant] terecht kwamen. De overlast heeft tot ontevredenheid geleid bij [appellant]. Daarop heeft [appellant] versterkt prikkeldraad geplaatst, zodat kinderen en ballen niet in zijn tuin zouden komen. Vervolgens hebben er gesprekken plaatsgevonden tussen de basisschool en [appellant]. Die gesprekken hebben niet tot resultaat geleid. Om de overlast van spelende kinderen te voorkomen en tegelijkertijd de voor kinderen onveilige situatie van het prikkeldraad te doen ophouden, heeft de basisschool het hekwerk geplaatst. Alleen een klein gedeelte van het hekwerk overschrijdt de hoogte van twee meter, waarbij de mate van overschrijding klein is. De overschrijding wordt veroorzaakt door het zeer plaatselijk aflopende terrein van het schoolplein. Dat is zo met het oog op de afwatering van het schoolplein. Het hekwerk bevindt zich aan de bovenzijde visueel op dezelfde hoogte.

Gelet op het feit dat het hekwerk de kinderen die op het schoolplein spelen meer veiligheid biedt dan het voorheen bestaande prikkeldraad, het hekwerk de overlast van de kinderen voor [appellant] beperkt, de hoog-

teoverschrijding klein is en de hoogteoverschrijding er alleen is vanwege het plaatselijk aflopend schoolplein in verband met de afwatering oordeelt de Afdeling dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat het college zich op het standpunt heeft mogen stellen dat van handhaving mocht worden afgezien wegens bijzondere omstandigheden.

Dat [appellant] vanuit zijn woning op het hekwerk kijkt, wat volgens hem resulteert in verstoord uitzicht en vermeende daling van de waarde van de woning, maakt dat niet anders. In de situatie dat het hekwerk voor de laatste 2 à 3 meter niet meer dan twee meter hoog zou zijn zou [appellant] nog steeds uitkijken op het hekwerk. Het uitzicht van [appellant] zou alleen marginaal verbeteren. Daarbij komt dat tussen de woning van [appellant] en de genoemde laatste 2 à 3 meter hekwerk struikgewas en bomen aanwezig zijn. Het zicht op dat deel van het hekwerk is daarom al zeer beperkt. De stelling dat de verkoopwaarde van de woning daalt doordat niet wordt opgetreden tegen de genoemde overschrijding van 25 centimeter heeft [appellant] niet met argumenten onderbouwd.”

2. Toelichting BP van betekenis bij uitleg begrip “perceel”. Handhaving niet onevenredig.

[ABRvS 7 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3628](#)

Gelet op omschrijving is Afdeling van oordeel dat gronden waarop gebouw en bungalowwoning zijn gelegen samen 1 perceel vormen in de zin van BP. Sluit ook aan bij rest toelichting. Daarin heeft planwetgever uitdrukkelijk verwoord dat gebouw een bijgebouw bij woning is. Dat overtreding jarenlang ongemoeid is gelaten, maakt niet dat handhaving tegen bewoning onevenredig is.

“3.3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 28 augustus 2019 (ECLI:NL:RVS:2019:2896) heeft de niet bindende toelichting bij een bestemmingsplan in zoverre betekenis dat deze over de bedoeling van de planwetgever meer inzicht kan geven indien de bestemming en de bijbehorende voorschriften waaraan moet worden getoetst, op zichzelf noch in samenhang (systematiek) duidelijk zijn.

3.4. Uit de letterlijke tekst, noch de plansystematiek van het bestemmingsplan kan worden afgeleid wat de planwetgever heeft bedoeld met de definitie “perceel”. Vanwege de onduidelijkheid die daarmee ontstaat, kan aan de toelichting bij het bestemmingsplan betekenis worden toegekend bij de uitleg van het begrip “perceel” zoals bedoeld in artikel 1.26 van de planregels.

Het plangebied omvat volgens de plan-toelichting maar vier percelen, namelijk Buunderkamp 2a, [locatie 3], 10 en 12. Paragraaf 2.2.2 van de plantoelichting bevat de beschrijving van de situatie in het plangebied voor alle vier percelen. Daarin staat dat de woning aan [locatie 3] op korte afstand

ten noorden van de spoorlijn Ede - Arnhem ligt. Volgens de toelichting ligt het perceel op de grootste afstand van het hotel de Buunderkamp en staat naast de woning een bijgebouw, te weten [gebouw]. Daarnaast staat er dat rondom de bungalowwoning “een perceel” aanwezig is dat grotendeels is ingericht als botanische tuin. Gelet op deze omschrijving is de Afdeling van oordeel dat de gronden waarop [gebouw] en de bungalowwoning zijn gelegen samen één perceel vormen in de zin van het bestemmingsplan. Deze uitleg sluit bovendien aan bij de rest van de toelichting bij het bestemmingsplan. Daarin heeft de planwetgever uitdrukkelijke verwoord dat [gebouw] een bijgebouw bij de woning is. Ook blijkt uit de toelichting dat het bestemmingsplan is gericht op “de vier bewuste woningen”, te weten Buunderkamp 2a, [locatie 3], 10 en 12. Naar het oordeel van de Afdeling zijn er daarom maar vier percelen als bedoeld in het bestemmingsplan en moet onder “perceel” worden begrepen alle gronden die ten tijde van de vaststelling van het bestemmingsplan bij één van de genoemde vier woningen hoorden.

3.5. Gelet op wat hiervoor is overwogen, liggen [gebouw] en de bungalowwoning op

hetzelfde perceel. Het belangrijkste gebouw op dat perceel is de bungalowwoning. Dit betekent dat [gebouw] geen hoofdgebouw, maar een bijgebouw is. Aangezien een bijgebouw geen woonhuis kan zijn en artikel 3.3 van de planregels het gebruik van een bijgebouw voor (zelfstandige) bewoning verbiedt, heeft de rechtbank terecht geoordeeld dat [gebouw] in strijd met het bestemmingsplan wordt gebruikt. (...)

6.2. De rechtbank heeft geoordeeld dat de omstandigheid dat het college jarenlang niet heeft gehandhaafd tegen het gebruik van [gebouw] niet maakt dat nu niet gehandhaafd kan worden. Daarbij heeft de rechtbank meegewogen dat de zoon van [appellant] voorafgaand aan de volledige aankoop van [gebouw] door [appellant] bij het college heeft geïnformeerd of het gebruik in strijd was met het bestemmingsplan. Het college heeft toen geantwoord dat dit het geval was. Ook heeft de rechtbank in aanmerking genomen dat er een verzoek om handhaving is gedaan. De omstandigheid dat het niet [appellant] zelf maar zijn broer is geweest die de band tussen de bungalowwoning en [gebouw] heeft verbroken door de verkoop in 2019 betekent volgens de rechtbank niet dat het college niet handhavend zou mogen optreden. Daarbij mocht het college van de rechtbank meewegen dat de familie van [appellant], zijn broer én zijn zoon, betrokken waren bij de afsplitsing tussen beide percelen. Hierbij is ook van belang dat [appellant] zelf als persoon bekend was, of had moeten zijn, met de gebruiksmogelijkheden van het bestemmingsplan.

6.3. Het enkele feit dat [gebouw] door de last niet meer gebruikt kan worden zoals [appellant] dat doet, maakt op zichzelf niet

dat handhaving onevenredig is. Voor dat oordeel bestaat te minder grond, aangezien [gebouw] nog wel gebruikt kan worden voor gebruik dat is toegestaan in een bijgebouw.

De rechtbank heeft daarnaast terecht overwogen dat de omstandigheid dat het college [gebouw] jarenlang ongemoeid heeft gelaten niet betekent dat het niet meer handhavend zou kunnen optreden. Daarbij heeft de rechtbank mogen betrekken dat de zoon van [appellant] voorafgaand aan de (volledige) aankoop van [gebouw] door [appellant] bij het college heeft geïnformeerd over het gebruik, en toen te horen heeft gekregen dat dit gebruik in strijd was met het bestemmingsplan. Daarbij komt dat het gebruik van [gebouw] door de verkoop van de bungalowwoning in 2019 is veranderd. Sindsdien wordt [gebouw] gebruikt als zelfstandige recreatiewoning, waar het daarvoor gebruikt werd als gastenverblijf bij de bungalowwoning. Ter zitting hebben de derde-belanghebbenden aangegeven dat zij sinds die verandering meer of zelfs pas voor het eerst overlast van het strijdige gebruik ervaren.

De stelling dat de huidige burens wetenschap hadden van het gebruik van [gebouw] toen zij hun woningen betrokken, maakt daarnaast niet dat zij niet om handhaving van het bestemmingsplan kunnen vragen.

Anders dan [appellant] stelt, heeft het college in de beslissing op bezwaar de belangen afgewogen. Daarbij heeft het college betrokken dat het beleid heeft over het tegengaan van bewoning van bijgebouwen waar het zich in beginsel aan dient te houden, dat er geen concreet zicht op legalisatie is en dat handhaving niet onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen belangen.

Het college heeft uitgebreid stilgestaan bij het betoog van [appellant] dat volgens hem ander gebruik van het gebouw niet meer mogelijk is. Ook heeft het college uitgelegd waarom van [appellant] mag worden verwacht dat hij afdoende bekend was met de regels omtrent ruimtelijke ordening.

De conclusie is dan ook dat de rechtbank terecht heeft geoordeeld dat handhaving niet onevenredig is in verhouding tot de daarmee te dienen doelen.”

3. Invordering en financiële draagkracht. Bijzondere omstandigheden.

ABRvS 14 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3742

College heeft, mede gelet op wat hem bekend is van de financiële situatie van appellant en overgelegde belastingaangiftes, niet betwist dat financiële draagkracht van appellant laag is en dat een bedrag van € 10.000,00 moeilijk te dragen is. Onder deze omstandigheden is Afdeling van oordeel dat college aanleiding had moeten zien om gedeeltelijk van invordering af te zien. Het in te vorderen bedrag wordt na vernietiging verlaagd naar € 5.000,00.

“7. Bij een besluit over invordering van een verbeurde dwangsom moet aan het belang van die invordering veel gewicht worden toegekend. Een andere opvatting zou afdoen aan het gezag dat behoort uit te gaan van de oplegging van een last onder dwangsom. Ook de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 5:37, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb; Kamerstukken II 2003/04, 29 702, nr. 3, blz. 115) gaat hiervan uit. Hierin is vermeld dat een adequate handhaving vergt dat opgelegde sancties ook worden geëffectueerd en dat verbeurde dwangsommen dus worden ingevorderd. Alleen in bijzondere omstandigheden kan geheel of gedeeltelijk van invordering worden afgezien.

8. Het bestuursorgaan hoeft bij invordering van de verbeurde dwangsom in beginsel geen rekening te houden met de financiële draagkracht van de overtreder. De draagkracht van de overtreder kan namelijk in de regel pas in de executiefase ten volle worden gewogen. Als hierover een geschil ontstaat, is de rechter die belast is met de beslechting daarvan bij uitstek in de positie hierover een oordeel te geven. Voor een uitzondering op dit beginsel bestaat alleen aanleiding als evident is dat de overtreder gezien zijn financiële draagkracht niet in

staat zal zijn de verbeurde dwangsommen (volledig) te betalen. De overtreder moet aannemelijk maken dat dit het geval is. Hij moet daarvoor informatie verstrekken waaruit blijkt dat een betrouwbaar en volledig inzicht wordt verkregen in zijn financiële situatie en de gevolgen die het betalen van de verbeurde dwangsommen zou hebben.

9. [appellant] betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat niet is gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan het college gehouden was geheel of gedeeltelijk van invordering van de verbeurde dwangsommen af te zien. Hij voert aan dat hij het dwangsombedrag niet kan betalen. Hij heeft dit onderbouwd met zijn belastingaangiftes over de jaren 2019 en 2020. Volgens [appellant] heeft hij contact gezocht met het college om over zijn financiële situatie te praten maar is het college niet bereikbaar.

9.1. Uit overweging 9 van de uitspraak van de rechtbank volgt dat het college op zitting heeft toegezegd dat als [appellant] alsnog met een onderbouwing komt van zijn stelling dat hij het dwangsombedrag niet kan betalen, het college na wil denken over een mogelijke financiële oplossing. In hoger beroep heeft [appellant] zijn

belastingaangiftes over de jaren 2019 en 2020 overgelegd. Ter zitting heeft het college toegelicht dat met [appellant] is gesproken over een oplossing voor de aanhangers maar dat door gewijzigde regelgeving die oplossing niet haalbaar lijkt. Kwijtschelding van het verbeurde bedrag van € 10.000,00 is volgens het college gezien het inkomen van [appellant] zeker denkbaar, maar dat is pas aan de orde als er geen opslag meer plaatsvindt op het perceel. Dat laatste vindt volgens het college namelijk nog steeds plaats. Op zitting bij de Afdeling heeft het college, mede gelet op wat hem bekend is van de financiële situatie van [appellant] en de overgelegde belastingaangiftes, echter niet betwist dat de financiële draagkracht van [appellant] laag is en dat voor hem een bedrag van € 10.000,00 moeilijk te dragen is. Onder deze omstandigheden is de Afdeling van oordeel dat het college aanleiding had moeten zien om gedeeltelijk van invordering af te zien. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

Het betoog slaagt.

Conclusie

10. Het hoger beroep is, gelet op wat staat in overweging 9.1, gegrond. De uitspraak van de rechtbank moet daarom worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van [appellant] tegen het besluit van 9 juni 2021 gegrond verklaren en dat besluit vernietigen. Dat besluit is, voor zover daarin is bepaald dat het in te vorderen bedrag € 10.000,00 bedraagt, genomen in strijd met artikel 3:4, tweede lid, van de Awb.

De Afdeling ziet op grond van artikel 8:72, derde lid, aanhef en onder b, van de Awb aanleiding zelf in de zaak te voorzien. Zij zal bepalen dat het in te vorderen bedrag € 5.000,00 bedraagt. De Afdeling zal verder bepalen dat deze uitspraak in de plaats treedt van het besluit van 9 juni 2021, voor zover dit is vernietigd.”

4. Ketenbesluitvorming. Woningssluiting.

ABRvS 21 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3860

Rechtmatigheid besluit tot sluiting woning staat niet vast doordat LOD onherroepelijk is. Geen sprake van “ketenbesluitvorming”, want burgemeester kan woning ook zonder voorafgaande LOD sluiten. Burgemeester niet bevoegd woning op grond van artikel 174 Gemw te sluiten. In bob stelde burgemeester zich opnieuw op standpunt dat aan voorwaarden van artikel 174a Gemw niet was voldaan. In dat licht kan burgemeester besluit niet in hoger beroep alsnog op dat artikel baseren.

“6. De rechtmatigheid van het besluit tot sluiting van de woning staat niet vast doordat de last onder dwangsom onherroepelijk is. Er is geen sprake van “ketenbesluitvorming”, want de burgemeester kan een woning ook zonder voorafgaande last onder dwangsom sluiten.

7. Niet in geschil is dat [wederpartij] de woning huurde en op het adres van de woning stond ingeschreven in de basisregistratie personen. De rechtbank heeft geconstateerd dat [wederpartij] een seksinrichting exploiteerde zonder vergunning en dat in ieder geval een gedeelte van de woning moest worden aangemerkt als een voor het publiek toegankelijke, besloten ruimte waarin bedrijfsmatig seksuele handelingen werden verricht. [wederpartij] is niet tegen dit oordeel opgekomen, waardoor dit in rechte vast is komen te staan. De rechtbank heeft echter terecht overwogen dat dit niet betekent dat [wederpartij] niet ook in de woning woonde.

8. Het is aan de burgemeester om aannemelijk te maken dat [wederpartij] niet in de woning woonde. De stelling van de burgemeester dat niet aannemelijk is dat [wederpartij] wel in de woning woonde, is onvoldoende. Uit de bestuurlijke rapporta-

ges volgt dat in de woonkamer een tweepersoonsbed stond en in één van de twee slaapkamers spullen zijn aangetroffen die te relateren zijn aan sekswerk, dat diverse sekswerkers verklaren voor [wederpartij] in de woning te werken en dat [wederpartij] en de sekswerkers verklaren dat er zeer regelmatig sekswerkzaamheden plaatsvinden in de woning. Deze stellingen bewijzen niet dat [wederpartij] niet in de woning woonde. Volgens de bestuurlijke rapportages van 31 augustus 2018 en 2 februari 2019 zijn in de woning voorts persoonlijke bezittingen van de bewoner aangetroffen. De burgemeester heeft daarom onvoldoende aannemelijk gemaakt dat [wederpartij] niet in de woning woonde. Daarom was de burgemeester niet bevoegd om de woning op grond van artikel 174 Gemeentewet te sluiten.

9. De burgemeester voert in hoger beroep voor het eerst aan dat zij de woning ook op grond van artikel 174a van de Gemeentewet had kunnen sluiten. De rechtbank heeft in haar tussenuitspraak de burgemeester de gelegenheid gegeven de motivering van het besluit aan te vullen en, als vast zou komen te staan dat de woning ook als woning werd gebruikt, het besluit te baseren op artikel 174a van de Gemeentewet. In het besluit van 18 maart 2021 stel-

de de burgemeester zich opnieuw op het standpunt dat aan de voorwaarden voor toepassing van artikel 174a van de Gemeentewet niet was voldaan. In dat licht kan de burgemeester het besluit niet in hoger beroep alsnog op dat artikel baseren.”

5. Handhavend optreden niet onevenredig vanwege beperkte gevolgen voor overtreder. Tijdsverloop, boot meer dan 20 jaar ter plaatse.

[ABRvS 21 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3868](#)

Weliswaar lang met handhaving gewacht, maar dat heeft te maken met prioritering. Gevolgen handhaving: appellant verklaart dat hij minder gebruik kan maken van perceel c.q. kajuitboot. Dat is niet genoeg voor de conclusie dat de gevolgen van handhaving (met kajuitboot in winterperiode tijdelijk geen ligplaats bij perceel) onevenredig zijn. Overlast in winterperiode sinds 2015 steeds verder toegenomen en toen besloten actiever te gaan handhaven en wijziging Apv. Daarvoor (in 1998 en 2008) was situatie op het water anders.

“7. [appellant] voert ten slotte aan dat handhavend optreden in zijn geval, anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, onevenredig is. Zijn specifieke situatie en zijn belangen onderscheiden zich duidelijk van andere perceeleigenaren in het gebied. Het perceel ligt, anders dan andere percelen, aan een brede waterweg, de kajuitboot is al bijna 20 jaar op dezelfde plek legaal aangemeerd en de vader van [appellant] heeft in 2008 gelijk gekregen van de Afdeling. Verder heeft [appellant] een gebruiksrecht, omdat in het bestemmingsplan geen gebruiksbeperking is opgenomen. Ook worden de met de handhaving gediende belangen niet geschaad, omdat geen sprake is van verrommeling en illegale bewoning, aldus [appellant].

7.1. Zoals uit overweging 6 volgt, kan handhavend optreden onevenredig zijn in verhouding tot de daarmee te dienen doelen, zodat van optreden in die concrete situatie moet worden afgezien. Voor de belangenafweging in deze zaak is van belang dat artikel 5:26a van de Apv geen mogelijkheid kent voor de verlening van een ligplaats-

vergunning, waarmee in afwijking van het verbod ligplaats kan worden ingenomen. Eerdere Apv's kenden die mogelijkheid van een ligplaatsvergunning wel. Verder is het niet zo dat, zoals [appellant] stelt, met de kajuitboot in het verleden op legale wijze ligplaats is ingenomen. Zoals uit overweging 6.3 hiervoor volgt, heeft de Afdeling in haar uitspraak van 3 september 2008 uitdrukkelijk vastgesteld dat [appellant] geen vergunning op grond van de Apv had om, ondanks het verbod, ligplaats met de kajuitboot in te nemen. Gelet hierop is ook de conclusie van [appellant] dat hij een gebruiksrecht zou hebben, omdat in het bestemmingsplan geen gebruiksbeperking is opgenomen, niet juist. Dat de vader van [appellant] gelijk heeft gekregen in de uitspraak van 3 september 2008 is niet een zwaarwegend belang, omdat de vader slechts gelijk heeft gekregen op het punt van de maximale lengte van een af te meren kajuitboot op grond van het bestemmingsplan. De rechtbank heeft verder terecht geoordeeld dat het belang van [appellant] om ook buiten het recreatieseizoen ligplaats met de kajuitboot

in te nemen niet opweegt tegen het algemeen belang van het handhaven van artikel 5:26a van de Apv. Dat met betrekking tot de kajuitboot van [appellant] geen sprake zou zijn van verrommeling of illegale bewoning, maakt op zichzelf de situatie van [appellant] niet zo uitzonderlijk dat het college zou moeten toestaan dat deze kajuitboot in strijd met artikel 5:26a van de Apv, een algemeen verbindend voorschrift, ligplaats inneemt. Zo kon het college ook oordelen dat het feit dat met de kajuitboot al een tijd ligplaats wordt ingenomen aan het perceel, niet leidt tot zo'n uitzonderlijke situatie, ook niet in samenhang met het hiervoor gestelde omtrent het ontbreken van verrommeling of illegale bewoning. Het college heeft daarover ter zitting van de Afdeling verklaard dat het weliswaar lang met handhaving heeft gewacht, maar dat dit te maken heeft met prioritering. Volgens het college is het

probleem van overlast in de winterperiode sinds 2015 steeds verder toegenomen en toen is besloten actiever te gaan handhaven. In die periode is ook de Apv gewijzigd. Daarvoor, in 1998 en 2008, was de situatie op het water anders, aldus het college. Naar het oordeel van de Afdeling heeft handhavend optreden voor [appellant] bovendien geen onevenredige gevolgen. Ter zitting van de Afdeling heeft [appellant] over de gevolgen verklaard dat hij minder gebruik kan maken van zijn perceel c.q. zijn kajuitboot. Dat is niet genoeg voor de conclusie dat de gevolgen van handhaving, te weten dat met de kajuitboot in de winterperiode tijdelijk geen ligplaats mag worden ingenomen aan het perceel, onevenredig zijn. De rechtbank heeft dan ook terecht geen reden gezien om het besluit van 29 augustus 2019 te vernietigen.”

PLATFORM

HANDHAVING EN TOEZICHT IN DE FYSIEKE LEEFOMGEVING

Als lid van dit nieuwe landelijke platform is jouw organisatie voor **€ 699,-** per jaar verzekerd van exclusieve toegang tot actuele kennis, innovatie en intervisie op het vlak van handhaving en toezicht.

Chantal van Mil

024 - 382 83 12
c.van.mil@hekkelman.nl

PLATFORMLEDEN KRIJGEN EXCLUSIEVE TOEGANG TOT:

✓ **Vier keer per jaar webinar
'Kwartaalupdate handhaving en toezicht'**

Chantal organiseert **4 keer** per jaar een webinar over de belangrijkste ontwikkelingen in de rechtspraak op het gebied van handhaving en toezicht. Met ruimte om vooraf casussen in te brengen en tijdens het webinar vragen te stellen.

✓ **Een jaarlijkse fysieke bijeenkomst**

Jaarlijks verzorgt Chantal een **verdiepende studiebijeenkomst** over een specifiek thema in het vakgebied handhaving en toezicht. Toegesplitst op de actualiteit, zoals bijvoorbeeld handhaving onder de Omgevingswet.

✓ **De besloten LinkedIn groep**

Via een besloten groep houdt Chantal je **wekelijks** op de hoogte van recente rechtspraak, geeft ze updates over haar promotieonderzoek met als onderwerp het evenredigheidsbeginsel en beantwoordt vragen. Daarnaast kunnen vakgenoten met elkaar de discussie aangaan.

✓ **Nieuwe publicaties & blogs**

Als eerste ontvang je de nieuwste publicaties en blogs van Chantal over handhaving en toezicht direct in je mailbox.

✓ **Een maandelijkse nieuwsbrief**

Chantal stuurt je **iedere maand** een nieuwsbrief met de belangrijkste uitspraken en tips voor de praktijk.

MEER INFORMATIE OF DIRECT AANMELDEN?
PLATFORMHANDHAVINGENTOEZICHT@HEKKELMAN.NL